

ks. Lorenzo Alcina

PIERWSZY APOSTOŁ SERCA JEZUSOWEGO W HISZPANII: OJCIEC BERNARD HOYOS

Młody jezuita, zmarły w wieku 24 lat, ojciec Bernard Hoyos uważany jest w Hiszpanii za apostoła Serca Jezusowego, równego św. Klaudiuszowi La Colombière. Jego beatyfikacja odbędzie się 18 kwietnia 2010 roku w Valladolid.

Kim jest Ojciec Bernard?

Bernard urodził się w 1711 roku w Valladolid w Hiszpanii, szkołę podstawową ukończył w miejscu urodzenia, zaś szkołę średnią w kolegium jezuickim w Medina del Campo. Został przyjęty do nowicjatu Towarzystwa Jezusowego w 16. roku swojego życia, dnia 11 lipca 1726 roku.

W roku wstąpienia do jezuitów Bernard doznał nadzwyczajnych łask, które następnie będą się jeszcze pogłębiały, a należą do nich; wewnętrzna wizja Serca Jezusowego, dar wymowy i udział w cierpieniach Zbawiciela. Złożył on pierwszą profesję zakonną 12 lipca 1728 roku.

Odkrył kult Serca Jezusowego poprzez książki ojca Gallifeta i postanowił przed Najświętszym Sakramentem, poświęcić całe swoje życie szerzeniu kultu Serca Jezusowego. Jedną z najczęstszych jego modlitw była następująca: „Najświętsze Serce Jezusa, w którym ma upodobanie Trójca Przenajświętsza, rozpal we mnie Boską miłość, jaka płonie w Tobie”.

Już jako student, Bernard wydaje swoje pisma w celu lepszego poznania Serca Jezusowego i naśladowania Go na drodze miłości. Te pisma były zapoczątkowaniem „komórki apostołów Serca Jezusowego” w Hiszpanii. Niestety większość tych pism

przepadła wraz z kasatą jezuitów w XVIII wieku. Równocześnie z tworzeniem pism o tematyce Serca Jezusowego, organizował Kongresy Serca Jezusowego w licznych diecezjach Hiszpanii. Ojciec prowincjał zapewnił mu możliwość takiej działalności duszpasterskiej po otrzymaniu święceń kapłańskich.

Źródłem, zasilającym gorliwą miłość Bernarda do Jezusa, były pisma ojca Klaudiusza La Colombière, których znaczącą część przetłumaczył na język ojczysty.

Pomocne mu były również pisma św. Franciszka Salezego i dzieła doktorów karmelitańskich: św. Jana od Krzyża i św. Teresy z Avila. Dzieła tych ostatnich pomogły mu wnikać w głębię miłości Chrystusowej.

Głębokie zrozumienie tajemnic Bożych zawdzięczał Bernard żarliwej modlitwie i wizjom wewnętrznym, jakimi obdarzał go Bóg. Doznawał on podobnych przeżyć, jakimi cieszyła się św. Małgorzata Maria z klasztoru Nawiedzenia w Paray-le-Monial. W 1730 roku otrzymał on od Boga wizję Serca Jezusowego, a w 1733 roku był wezwanym i wybranym przez Jezusa na apostoła kultu Serca Jezusowego.

2 stycznia 1735 roku był dniem święceń kapłańskich ojca Bernarda. W tym dniu był on przedstawiony przez Jezusa Trójcy Przenajświętszej, jako apostoł Miłości, który miał pomagać ludziom w odkrywaniu tej miłości.

W czasie Wielkiego Tygodnia przeżywał głębokie zjednoczenie z męką Chrystusową i Jego zmartwychwstaniem; było to jego wewnętrzne doświadczenie, wypływające z tekstów liturgicznych, i stanowiło centrum jego życia.

W końcu 15 sierpnia tego samego roku otrzymał za pośrednictwem Matki Bożej największe dary mistycznego życia, jakimi są duchowe zaślubiny z Bogiem i kontemplacja wlana. Te dary łączyły się w nim z wielką aktywnością apostolską. Zachęcony przez swoich współbraci jezuitów, oraz arcybiskupa Burgos, odwiedzał diecezje Hiszpanii, zachęcając biskupów do krzewienia w ich diecezjach kultu Serca Jezusowego, starał się również o to,

aby młodzież i ludzie starsi, poznali niezmierzone bogactwa miłości Serca Jezusowego.

W czerwcu 1735 roku ojciec Bernard odprawił po raz pierwszy publicznie nowennę, przed świętem Serca Jezusowego. A dnia 17 października, w uroczystość św. Małgorzaty Marii, otrzymał potwierdzenie swojej misji, mającej na celu szerzenie kultu Serca Jezusowego w Hiszpanii.

W listopadzie ojciec Bernard zaraził się tyfusem i zmarł po kilku dniach choroby 29 listopada 1735 roku, mając zaledwie 24 lata życia. Był kapłanem Serca Jezusowego, jego największą radością było uczestnictwo w Chrystusowym kapłaństwie i kosztowanie miłości Serca Jezusowego, czerpanej z celebracji eucharystycznej.

Ojciec Bernard Hoyos będzie beatyfikowany 18 kwietnia 2010 roku w Valladolid, w pobliżu bazyliki „Wielkich Objawień”, zbudowanej na pamiątkę objawień Serca Jezusowego temu młodemu jezuitcie. W Roku Kapłańskim, ten nowy błogosławiony jawi się jako prawdziwy wzór życia kapłańskiego według Serca Jezusowego.

*Z języka francuskiego tłumaczył:
ks. Władysław Stasik SCJ*